

Thing om, men som da er undgaaet min Opmærksomhed, hvorledes den første Linie i § 1 skal forstaaes. Der staaer: „Naar en Fæstegaard eller den til et Gaardbrug hørende Fæstejord er af Godseieren udtaget.“ Saavidt jeg har kunnet erfare, har den ærede Forslagsstiller ved det Udtryk: „den til et Gaardbrug hørende Fæstejord“, nærmest havt de Tilfælde for Die, hvori Bygningerne tilhøre Fæstefamilien, medens Jorden tilhører Eieren, altsaa Superficialforhold, men det forekommer mig at være noget tvivlsomt, om man ikke, og da i hvilken Grad, under denne Bestemmelse ogsaa vil kunne inddrage de meget hyppige Tilfælde, hvori en Deel af et Gaardbrug paa denne Maade bliver inddragen. Det vil fremgaae af de Dplysninger, som selve Udvalget har meddeelt i sin Betænkning, at det meget hyppigt er Tilfælde, at det ikke er en fuld Gaard, som paa den Maade inddrages af Godseierne, men at det netop er forskjellige Stykker af flere Gaarde. Dette Sidste maa den ærede Forslagsstiller betragte som en velvillig Bemærkning fra min Side, netop for at give ham Anledning til, forsaavidt Lovforslaget fremmes, at afhjælpe en i mine Tanker tilstedeværende Mangel eller Uhydelighed deri.

Ordføreren: Naar jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der nu er fremkommet, da glæder jeg mig ved at kunne udtale min og, jeg antager, Fleertallets Tilfredshed med, at vi egentlig i alt Væsentligt ere enige med den ærede første Taler, det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Hølstien). Der er kun den Uoverensstemmelse mellem os, at, medens vi ønske at gjøre denne Foranstaltning til en Ret for vedkommende Fæstefamilie, ønsker han kun at gjøre den til en Bemyndigelse, idet han dog kun fremsætter dette som principalt, og subsidiairt kan være enig med os om alt det Dvrigt. Der er isørigt ingen Afvigelse imellem os, navnlig heller ikke om dette Lovforslags Forhold til det Principspørgsmaal, om Fæsteren har Medieidomsret eller ikke, thi deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem, at, hvilken Mening man end har om dette Spørgsmaal, siger dette Lovforslag hver-

ken fra eller til i saa Henseende. Lovforslaget er en ligefrem Tilbygning til Loven af 19de Februar 1861; hvad der ikke staaer i Loven af 19de Februar 1861 — og deri ligger der ikke nogen saadan Erkjendelse af Medieidomsretten — ligger heller ikke i dette Lovforslag. Derimod kan jeg ikke glæde mig ved at være i den samme Overensstemmelse med Hensyn til, hvad der er sagt af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Nosenørn). Naar det ærede Medlem begyndte med at udtale, at jeg her haade som Forslagsstiller og som Ordfører havde det behagelige Hverv at foreslaae Noget, som tiltaler Følelsen, saa vil jeg dertil for det Første sige, at, naar jeg gaaer herop i Thinget, lader jeg saavidt muligt mine Følelser, saavel som Betragtninger over Andres Følelser, blive hjemme; og at jeg her hverken foreslaaer Noget af Hensyn til Andres Følelser eller af Hensyn til mine egne, undtagen naturligtvis i saadanne Tilfælde, hvor — og det er jo menneskeligt — Følelsen løber af med En, hvilket jeg imidlertid ikke troer er Tilfældet i en Sag som denne. Men forøvrigt redresserede det ærede Medlem ogsaa selv senere denne Indvending ved at sige, at Lovforslaget indeholdt en Begunstigelse for Godseierne. Thi skulde det paa den ene Side være en for stærk Følelse, der her har gjort sig gjældende, maatte det jo vise sig, at denne Følelse dog ikke havde været den egentligt bevegende Grund, eftersom Lovforslaget efter hans Mening overveiende var til Gunst for Godseierne; men dette skal jeg komme til senere. Naar det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde anerkjende noget Retsskrav for den 10de Familie til at faae noget Laan, saa siger jeg dertil: Ganske vist, efter den muggjældende Lovgivning og navnlig efter Loven af 19de Februar 1861 er der ikke noget saadant Retsskrav; men netop da Udvalgets Fleertal har erkjendt, at der var et stort Billighedskrav i denne Retning, har det, om jeg saa maa sige, villet gjøre dette Krav erigibelt ved at gjøre det til et Retsskrav, og det er dette, Lovforslaget gaaer ud paa. Men heller ikke Tilstedeværelsen af et Billighedskrav vilde det ærede Medlem erkjende; han sagde, at,